

РЕШЕНИЕ

№ 30

гр. Каварна, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАВАРНА в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Веселина М. Узунова Панчева

при участието на секретаря Анастасия Г. Митева
като разгледа докладваното от Веселина М. Узунова Панчева Гражданско дело № 20233240100139 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от ГПК, във вр. с чл. 49 от Семейния кодекс и чл.127а от СК.

Гр.дело № 139/2023 год. е образувано по искова молба с вх.№ 1095/31.03.2023г., подадена от И. И. И. с ЕГН *****, с постоянен адрес с.****, общ.Каварна, ул.“****“, №2А, чрез адв.В. Д. – АК Варна, съдебен адрес гр.Варна, бул.“****“, №61, офис 35, срещу Е. А. К. с ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес гр.Бургас, кв.****, ул.“****“, №17.

В исковата си молба ищецът излага, че на 03.10.2016 г. с ответницата са сключили граждански брак в гр. Каварна, който е първи по ред и за двамата. От брака с и страните имат родено едно дете - Б.К.И. с ЕГН *****, роден на **** г. в Германия, Ербах.

Излага още, че след раждането на детето живели с ответницата в Германия, като той работел в сервиз, а тя се грижела за отглеждане на детето. Един ден, докато детето било на 7 месеца, ищецът прибирайки се от работа установил, че Е. е оставила детето само и напуснала семейното жилище. Търсил я по телефона, но тя му била блокирала номера и отказвала контакт с него. Оставила детето и повече не го потърсила. Изцяло се дезинтересирала от детето Б. – не се обаждала, не търсила контакти нито с детето, нито с ищеца, за да разбере как е то. Твърди, че нито е виждала сина си, нито е

заплащала издръжка, под каквата и да е форма. На практика, синът им изобщо не познавал майка си.

Ищецът посочва, че от нейн братовчед разбрал, че живеела в Нидерландия. Той го помолил да говори с Е., да се срещнат и да дойде да види детето, но всичките му опити да установи контакт с нея останали безуспешни.

Ищецът твърди още, че след като ответницата ги напуснала, с помощта на неговата майка се грижел за отглеждането, възпитанието и издръжката на детето.

Посочва, че от 2021 г. живее на семейни начала с друга жена, от която имат родено дете - на година и половина, в резултат на което между нея и децата им се е изградила близка връзка на доверителност и подкрепа.

Счита, че бракът им съществува само формално. В брака им е настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, същият е изчерпан от съдържание и запазването му не оправдава целите, които би следвало да има.

Сочи, че заедно с детето Б. живеят в Германия, **** (*****) в къща под наем с 5 стаи, където жилищните условия са много добри и са подходящи за отглеждане на дете. Работи по трудов договор към немска фирма HK Solutions GmbH, Friedrich-Ebert Str.364732 за изработка на автомобилни гуми на 4-часов работен ден и има постоянни месечни доходи. Освен това получава финансова подкрепа, както и такава в грижите за детето от своите родители, които също живеят в Германия, от жената, с която живее на съпругески начала. Твърди, че детето е записано и посещава детска градина в **** (*****) Германия, знае немски език и е изградило приятелски отношения с деца от групата. Твърди, че получава и детски надбавки за детето Б. в размер на 250 евро месечно от Федерална агенция по заетостта – Семейна каса Хасен, като по решението на Агенцията и съгласно германското законодателство на Б. тази сума ще му бъде плащана, като детски надбавки до 2035 г.

С оглед на изложеното, ищецът моли съда да прекрати брака между него и ответницата поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство, без съда да се произнасяте по въпроса за вината; моли да му бъде предоставено упражняването на родителските права по отношение на роденото от брака дете Б.К.И. ЕГН *****, като бъде постановен режим

на лични отношения с майката; моли да осъди ответницата Е. А. К., да заплаща издръжка на малолетното дете Б.К.И. ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител И. И. И., ежесечна издръжка в размер на 200.00 лева, считано от датата на подаване на исковата молба , до настъпване на обстоятелства обуславящи изменението или прекратяване на задължението за издръжка; моли съда да даде заместващо съгласие на основание чл. 127а, ал. 2 СК, вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД, на бащата И. И. И., ЕГН *****, за пътуване на малолетното дете Б.К.И. ЕГН *****, придружавано от своя баща И. И. И., ЕГН ***** извън територията на Република България в страните членки на Европейския съюз, както и съседните на Република България държави – Република Сърбия, Република Македония и Република Турция за срок до навършване на 18 години от детето, за неограничен брой пътувания, както и свързано с това пътуване издаване на международен паспорт на детето Б.К.И. ЕГН ***** по реда на ЗБЛД от ОД на МВР, отдел „Български документи за самоличност“.

Моли съда да допусне предварително изпълнение на постановено решение в частта по чл. 127а, ал. 4 от СК.

В о.с.з., ищецът редовно призован, не се явява, представлява се от адв.В. Д. – АК Варна, която представя изрично пълномощно от ищеца. Моли за уважаване на исквете.

Ответницата е депозирала писмен отговор чрез назначения особен представител адв.Г.Г..

Счита предявените икове за допустими и основателни.

Каварненският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Установява се от представеното удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на Акт №0070/03.10.2016г. на община Каварна, че К.И.И. с ЕГН ***** и Е. А. К. с ЕГН ***** са сключили граждански брак, като след това съпруга е запазила своята фамилия.

От Удостоверението за раждане на Б.К.И., издадено въз основа на Акт №0556/30.08.2018г., се установява, че родители на детето са Е. А. К. и К.И.И.. Детето е родено в Германия, Ербах.

С Решение №1 от 22.06.2020г., по реда на чл.19а от Закона за гражданската регистрация е възстановено името на К.И.И. на И. И. И..

Ищцовата страна е представила доказателства за това, че детето Б. И. е ученик в I-ви клас в училище в ****, че И. И. е в трудови правоотношения и получава месечен доход в размер на 1600 евро.

Депозирано е писмено становище от ДСП Каварна, в което е посочено, че е в невъзможност да изготви социален доклад, тъй като семейството от дълги години живее в Германия.

В о.с.з., проведено на 01.02.2024г. е разпитан свидетеля С.М.М., който е баща на втората жена на ищеца. Твърди, че двамата живеят в Германия и ищеца се грижи за детето Б.. Детето не може да си дойде, защото няма паспорт. Свидетелят твърди, че майката на детето въобще не се интересува от него, заминала е за Холандия и не се е обадила. Въобще не познава детето и не го е потърсила.

Съгласно [чл. 49, ал. 1 СК](#) всеки от съпрузите може да иска развод, когато бракът е дълбоко и непоправимо разстроен, като съдът се произнася по вината за разстройството на брака, ако някоя от страните е поискала това ([чл. 49, ал. 3 СК](#)).

При така установените факти за отношенията между съпрузите съдът намира, че бракът им е дълбоко и непоправимо разстроен, доколкото брачната връзка няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание, поради което следва да бъде прекратена. Вярно е, че фактическата раздяла не е абсолютно основание за прекратяване на брака (ППВС №10/1971г., т.3), както и че не всяка фактическа раздяла между съпрузите води до дълбоко и непоправимо разстройство на брака, но в настоящият случай именно тя е способствала за отчуждаване на съпрузите, което дава основание да се направи извода, че бракът между страните е дълбоко и непоправим разстроен и съществува само формално.

Съгласно [чл. 49, ал. 3 СК](#) с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това. Изрично с исковата молба ищецът е поискал съдът да не се произнася по вината, поради, което и съдът не дължи произнасяне.

Относно упражняването на родителските права и личните отношения:

Според чл. 322, ал.2, изр.2 ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат исковите за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име, като съгласно чл. 59, ал.2 СК, дори и да не са предявени тези искове, при липсата на споразумение между съпрузите, съдът служебно постановява, при кого от родителите да живеят децата, на кого от тях се предоставя упражняването на родителските права, определя мерките относно упражняването на тези права, както и режима на личните отношения между децата и родителите и издръжката на децата.

Страните имат родено едно дете по време на брака – Б.К.И., роден на ****г., което дете понастоящем е малолетно, поради което съдът следва да се произнесе относно упражняването на родителските права и личните отношения на родителите спрямо него.

С исковата молба ищецът изрично е поискал родителските права да бъдат предоставени на него, с оглед на това, че майката го е изоставила и не се интересува от него. А и от доказателствата по делото стана ясно, че детето въобще не познава майка си, тъй като тя го е изоставила докато то е било бебе на 7 месеца.

Съдът счита, че веднъж месечно, а именно първата събота от месеца, в зависимост от това дали детето пребивава в България от 9.00 часа до 12.00 часа на съботния ден, както и 10 дни през лятото, когато бащата не е в платен годишен отпуск.

По отношение на местоживеенето на детето:

Както се посочи по-горе, с исковата молба ищецът изрично е посочил, че за местоживеене на детето следва да бъде не неговия адрес.

Относно издръжката на детето:

Съгласно чл. 143, ал.2 СК "родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си" (последното отрицателно условие се отнася за децата и тяхната работоспособност и имущество, а не за родителите - ППВС № 5/1970 г., т.2, поради което е очевидно незаконосъобразно разбирането за безусловния характер на задължението за

издръжка от родител спрямо ненавършило пълнолетие дете), като според чл. 142, ал.1 СК "размерът на издръжката се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка, и възможностите на лицето, което я дължи", но издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от $\frac{1}{4}$ от размера на минималната работна заплата (чл. 142, ал.2 СК); Възможностите на ответника да дава издръжка е предпоставка не само за размера на издръжката (чл. 142, ал.1 СК - 2009 г.), но и за основанието на иска (арг. чл. 140, ал.2 СК-2009 г., така - ППВС № 5/1970 г., т.IV).

Нуждата на детето от средства за издръжка с оглед посрещане на разходите, обичайни за дете на неговата възраст (за храна, дрехи, училищни потребности), както и общите разходи за издръжката на домакинството на бащата, в което детето се отглежда, се установява от самия факт на биологичното съществуване на детето и не е необходимо да се обосновава специално. С исковата молба ищецът е поискал издръжка в размер на 200 лева, но към 01.01.2024г., минималния размер на дължимата издръжка е 233,25 лева. Именно това е сумата, която съдът следва да присъди, и която ответницата следва да заплаща.

Съгласно чл. 242, ал.1 ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка. Поради това съдът е длъжен да допусне, служебно предварително изпълнение на решението в частта за издръжката на детето, дори и без искане на страните.

Относно фамилното име:

С решението съдът следва да се произнесе по фамилното име на съпруга, който е приел фамилното име на съпругата. При сключването на гражданският брак, съпругата не е променила фамилното си име, поради което съдът не дължи произнасяне.

На основание чл.329 от ГПК, във вр. с чл.6, т.2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, съобразно характера на производството и предвид изхода на делото, съдът определи окончателен размер на таксата за развод в размер на 50.00 лева, която следва да се заплати от страните по равно. Така ищецът И. И. И. е заплатил първоначалната държавна такса от 25,00 лева, а разликата от останалите 25,00 лева следва да се заплатят от ответницата Е. А. К.. Тя следва да заплати и държавна такса по иска за издръжка, която е в размер на 335,85 лева.

С исковата молба ищецът е направил искане, за издаване на задграничен паспорт на малолетното дете Б.К.И. с ЕГН *****, както и разрешение, заместващо съгласие, детето Б.К.И. с ЕГН ***** да пътува с бащата И. И. И. с ЕГН ***** извън територията на РБългария в страните членки на Европейския съюз, както и съседните на РБългария държави – Република Сърбия, Република Северна Македония и Република Турция, за срок до навършване на 18 години на детето, за неограничен брой пътувания.

Водим от горното, КАВАРНЕНСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА, на основание чл. 49, ал.1 СК, ГРАЖДАНСКИЯ БРАК, сключен с Акт за граждански брак № 0070/03.10.2016 г. на Община Каварна, между И. И. И. (К.И.И.) с ЕГН ***** от с.****, общ.Каварна, ул.“****“, №2А, с и Е. А. К. с ЕГН *****, с адрес с.****, общ.Каварна, ул.“****“, №2А, поради настъпило ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЙСТВО.

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл. 59, ал.2 от СК, местоживеенето на детето Б.К.И. с ЕГН *****, при неговия баща И. И. И..

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо детето Б.К.И. с ЕГН ***** на неговия баща И. И. И. с ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ РЕЖИМ НА ЛИЧНИ ОТНОШЕНИЯ на майката Е. А. К. с ЕГН *****, с детето Б.К.И. с ЕГН *****, както следва: първата събота от месеца, в зависимост от това дали детето пребивава в България от 9.00 часа до 12.00 часа на съботния ден, както и 10 дни през лятото, когато бащата не е в платен годишен отпуск.

ОСЪЖДА, на основание чл. 142 от СК вр. чл. 59, ал.5 от СК, Е. А. К. с ЕГН *****, с адрес с.****, общ.Каварна, ул.“****“, №2А, да заплаща на малолетното дете Б.К.И. с ЕГН *****, чрез неговия баща и законен представител И. И. И. с ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 233,25 (двеста тридесет и три лева и двадесет и пет стотинки) лева, считано от датата на подаването на исковата молба – 31.03.2023год., до настъпване на причина за изменението или прекратяването на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска.

ДОПУСКА, на основание чл. 242, ал.1 от ГПК, предварително

изпълнение на решението в частта за издръжката.

ОСЪЖДА Е. А. К. с ЕГН *****, с адрес с.****, общ.Каварна, ул.“****“, №2А, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Каварненски районен съд сумата от 25,00 (двадесет и пет) лева, представляваща окончателна държавна такса за развода, сумата от 335,85 (триста тридесет и пет лева и осемдесет и пет стотинки) лева, държавна такса за присъдената издръжка, както и 5,00 (пет) лева за служебно издаване на един изпълнителен лист.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, заместващо съгласието на Е. А. К. с ЕГН *****, да се издаде паспорт за задгранично пътуване на детето Б.К.И. с ЕГН *****, представлявано от И. И. И. с ЕГН *****, като негов баща и законен представител, на основание чл.45 и чл.76 от ЗБДС.

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, заместващо съгласието на Е. А. К. с ЕГН *****, детето Б.К.И. с ЕГН ***** да пътува без ограничение на броя на пътуванията, тяхната продължителност и времето, през което се провеждат, до навършване на 18 (осемнадесет) годишна възраст в държавите от Европейския съюз, както и съседните на РБългария държави – Република Сърбия, Република Северна Македония и Република Турция, на основание чл.127а СК.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението, на основание чл.127а, ал.4 СК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Добрички окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Каварна: _____